

Μαρία Ρεπούση
Βουλευτής Α΄ Πειραιά

02-07-2014

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: « Υπόμνημα του συλλόγου αναπληρωτών – νηπιαγωγών-δασκάλων με μεταπτυχιακές – διδακτορικές σπουδές στην ειδική αγωγή/σχολική ψυχολογία »

Σας καταθέτω υπόμνημα του συλλόγου αναπληρωτών – νηπιαγωγών- δασκάλων με μεταπτυχιακές – διδακτορικές σπουδές στην ειδική αγωγή/σχολική ψυχολογία. Οι απόφοιτοι του συλλόγου διαμαρτύρονται για διατάξεις που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου για την Ειδική Αγωγή, το οποίο βρίσκεται σε διαδικασία προς ψήφιση. Πιο συγκεκριμένα, υποστηρίζουν πως αν ψηφιστεί το παρόν σχέδιο νόμου απαξιώνονται οι σπουδές τους στην ανώτατη εκπαίδευση, και τις κύριες και τις συμπληρωματικές, και ειδικά η συνειδητή επιλογή τους να αποκτήσουν γνώσεις ως εκπαιδευτικοί παιδιών με ειδικές ανάγκες/αναπηρία με τρόπο που προτείνεται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο για την απόκτησή τους, μέσω δηλαδή μεταπτυχιακών/διδακτορικών προγραμμάτων. Επίσης, καταπατώνται τα εργασιακά/επαγγελματικά τους δικαιώματα, οι συμβάσεις-εκπαιδευτικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ευρωπαϊκό προσοντολόγιο. Συνεπώς, αντιτίθενται σθεναρά σε αυτήν την πρωτοφανή αδικία και θα διεκδικήσουν με κάθε νόμιμο μέσο την άρση αυτής.

Η καταθέτουσα βουλευτής

Μαρία Ρεπούση

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του ΣΥΛΛΟΓΟΥ με την επωνυμία : ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ –
ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΕ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ – ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΕΣ
ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ/ΣΧΟΛΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Προς :

1. τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Α. Λοβέρδο
2. τους Υφυπουργούς Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Α. Δερμεντζόπουλο κ. Κ. Κουκοδήμο
3. τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής κ. Κ. Λολίτσα
4. τη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων
5. την Εδική Μόνιμη Επιτροπή Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
6. τις Επιτροπές Παιδείας Κομμάτων Βουλής των Ελλήνων
7. τους Βουλευτές Ελληνικού Κοινοβουλίου
8. τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (Δ.Ο.Ε)
9. την Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ)
10. τον Πανελλήνιο Επιστημονικό Σύλλογο Ειδικής Αγωγής (ΠΕΣΕΑ)
11. την ΕΣΑμεΑ
12. την ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ
13. την Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων και Κηδεμόνων
14. τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τυφλών (Π.Σ.Τ)
15. την Εθνική Ομοσπονδία Κινητικά Αναπήρων
16. την Ελληνική Εταιρία Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων (Ε.Ε.Π.Α.Α)
17. την Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδος

Ο Σύλλογός μας εκπροσωπεί το σύνολο των κατόχων απόλυτα εξειδικευμένων μεταπτυχιακών ή και διδακτορικών διπλωμάτων ειδικής αγωγής/σχολικής ψυχολογίας και όχι απλά βασικού πτυχίου ειδικής αγωγής. Βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να απευθυνθούμε εγγράφως προς όλους τους αποδέκτες του Υπομνήματός μας για τη διαφύλαξη του αυτονόητου: της πρόταξής μας λόγω των

μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων που κατέχουμε ως τεκμήριο σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια εκπαιδευτικά πρότυπα άριστης γνώσης του επιστημονικού και εκπαιδευτικού συνάμα αντικειμένου μας στους καταρτιζόμενους Πίνακες Προσωρινών Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών στους ανά σχολικό έτος καταρτιζόμενους οριστικούς Πίνακες Κατάταξης.

Συγκεκριμένα στο καταρτηθέν και υπό ψήφιση Σχέδιο Νόμου για την Ειδική Εκπαίδευση, που αναρτήθηκε στις 17/04/14 στο Δικτυακό Τόπο Διαβουλεύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, περιλαμβάνονται πρωτοφανείς διατάξεις για το μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς σε βάρος των εργασιακών και εκπαιδευτικών δικαιωμάτων εκατοντάδων παιδαγωγών (δασκάλων/νηπιαγωγών) με επιπλέον εξειδίκευση (μεταπτυχιακό, διδακτορικό, διδασκαλείο) (μονίμων και αναπληρωτών) πλην των αποφοίτων των Τμημάτων Ειδικής Αγωγής Βόλου και Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Όλα τα χρόνια στην Ειδική Αγωγή οι παιδαγωγοί (δάσκαλοι/νηπιαγωγοί) με επιπλέον εξειδίκευση (μεταπτυχιακό, διδακτορικό, διδασκαλείο) μόνιμοι και αναπληρωτές προτασσόταν μέχρι τώρα τόσο στις υπηρεσιακές μεταβολές όσο και στην πρόσληψη του πίνακα των αναπληρωτών. Το νέο όμως σχέδιο νόμου επιχειρεί μια κατάφορη καταστρατήγηση των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας των παιδαγωγών (δάσκαλοι/νηπιαγωγοί με επιπλέον εξειδίκευση -μόνιμοι και αναπληρωτές) που στελέχωναν και στελεχώνουν την Ειδική Αγωγή, καθώς υποβιβάζει και ακυρώνει τα αυξημένα προσόντα και την πολύχρονη επαγγελματική/εκπαιδευτική εμπειρία τους.

Στο υπό ψήφιση Σχέδιο Νόμου λοιπόν για την Ειδική Αγωγή/Εκπαίδευση περιλαμβάνονται διατάξεις κυρίως σε βάρος των εργασιακών και εκπαιδευτικών μας δικαιωμάτων ως αναπληρωτές παιδαγωγοί με συμπληρωματικές μεταπτυχιακές-διδακτορικές σπουδές (ενδεικτικά κάποιες από αυτές):

- Άρθρο 6 ΦΟΙΤΗΣΗ σελ. 8 : «Στην παράλληλη στήριξη τοποθετούνται αποκλειστικά εκπαιδευτικοί ΕΑΕ των κλάδων

ΠΕ71, ΠΕ61, ΠΕ70.50, ΠΕ60.50, για τη Πρωτοβάθμια και ΠΕ02.50, ΠΕ03.50 [...]».

- **Άρθρο 19 Σύσταση νέων κλάδων εκπαιδευτικών ΕΑΕ και ΕΕΠ, σελ. 25 :** «1. Στα άρθρα 12, 13 και 14 του ν. 1566/1985 στις κατηγορίες των εκπαιδευτικών της προσχολικής, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευση όπως αυτές μετονομάστηκαν με το ν 1586/1986 (ΦΕΚ167), προστίθενται οι παρακάτω κλάδοι εκπαιδευτικών ΕΑΕ : α) Κλάδος ΠΕ61 (Νηπιαγωγών ΕΑΕ) β) Κλάδος ΠΕ (Νηπιαγωγών) με τον ισχύοντα κωδικό τους και προέκταση « .50» Κλάδος ΠΕ60.50 (Νηπιαγωγών ΕΑΕ) γ) Κλάδος ΠΕ71 (Δασκάλων ΕΑΕ) δ) Κλάδος ΠΕ (Δασκάλων) με τον ισχύοντα κωδικό τους και προέκταση « .50». Κλάδος ΠΕ70.50 (Δασκάλων ΕΑΕ) [...]
- **Άρθρο 20 ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΕΑΕ, σελ.25-26:** «Τα ειδικά τυπικά προσόντα ένταξης στον εισαγωγικό βαθμό των συνιστώμενων κλάδων εκπαιδευτικών ΕΑΕ του προηγούμενου άρθρου ορίζονται ως εξής: 1.1. Του κλάδου ΠΕ61 (Νηπιαγωγών ΕΑΕ) Α) Πτυχίο του Παιδαγωγικού Τμήματος Ειδικής Αγωγής, με κατεύθυνση Ειδικής Αγωγής Νηπιαγωγών των Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή με αναγνωρισμένο ως αντίστοιχο και ισότιμο πτυχίο της αλλοδαπής Οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ61 τοποθετούνται με διορισμό και κατά προτεραιότητα με μετάθεση ή απόσπαση ή με πρόσληψη ως αναπληρωτές σε νηπιαγωγεία ΕΑΕ, σε τμήματα ένταξης των νηπιαγωγείων, σε προγράμματα παράλληλης στήριξης - συνεκπαίδευσης και παροχής διδασκαλίας στο σπίτι για μαθητές προσχολικής ηλικίας καθώς και στα ΚΕΔΔΥ. 1.2. Κλάδος ΠΕ 60.50 (Νηπιαγωγών ΕΑΕ) Α) i) Πτυχίο Παιδαγωγικού Τμήματος κατεύθυνσης Νηπιαγωγών των Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή ισότιμο και αντίστοιχο τίτλο της αλλοδαπής ή ii) Πτυχίο Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών της ημεδαπής ή ισότιμο και αντίστοιχο τίτλο της αλλοδαπής. Όσον αφορά σε τίτλους χωρών της αλλοδαπής, απαιτείται επιπρόσθετα Βεβαίωση Επανεκπαίδευσης των άρθρων 30 παρ.2 του ν. 2083/1992 (ΦΕΚ 159/21-9-1992 τ.Α') και 10 παρ.3 του ν. 2327/1995 (ΦΕΚ 156/31-7-1995 τ.Α'). Από την υποχρέωση αυτή απαλλάσσονται οι

πτυχιούχοι χωρών της Ε.Ε. και του Ελληνικού Κολλεγίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής και Β) i) Διδακτορικό δίπλωμα στην ΕΑΕ, ή ii) Μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στην ΕΑΕ ή στη σχολική ψυχολογία ή iii) Πτυχίο διετούς μετεκπαιδευσεως στην ΕΑΕ των Διδασκαλείων της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο ως αντίστοιχο και ισότιμο πτυχίο της αλλοδαπής, ή iv) είναι εκπαιδευτικοί με επ' αόριστον αναπηρία [...] 1.3 Του κλάδου ΠΕ71 (Δασκάλων ΕΑΕ) Πτυχίο Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης Ειδικής Αγωγής ή Τμημάτων Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής με κατεύθυνση την εκπαίδευση ατόμων με αναπηρία ή Παιδαγωγικά Τμήματα Ειδικής Αγωγής με κατεύθυνση Δασκάλων, των Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή με αναγνωρισμένο ως αντίστοιχο και ισότιμο πτυχίο της αλλοδαπής ή Οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ71 τοποθετούνται με διορισμό και κατά προτεραιότητα με μετάθεση ή απόσπαση ή με πρόσληψη ως αναπληρωτές σε δημοτικά σχολεία ΕΑΕ, σε τμήματα ένταξης των δημοτικών σχολείων, σε προγράμματα παράλληλης στήριξης - συνεκπαίδευσης και παροχής διδασκαλίας στο σπίτι για μαθητές δημοτικής εκπαίδευσης, σε εργαστήρια ειδικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΕΕΚ) καθώς και στα ΚΕΔΔΥ [...]».

- **Άρθρο 21 Διορισμοί εκπαιδευτικών ΕΑΕ Υπηρεσιακές μεταβολές, σελ 27:** «1) Σε κενές οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών ΕΑΕ μετατίθενται, κατά προτεραιότητα στις δομές της ειδικής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης εκπαιδευτικοί των κλάδων ΠΕ61, ΠΕ71, ΠΕ11.01 που ανήκουν οργανικά σε σχολικές μονάδες της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Ομοίως, οι ΠΕ11.01 τοποθετούνται σε σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης [...] Όλες οι κενές οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών των κλάδων ΠΕ60 Νηπιαγωγών και ΠΕ70 Δασκάλων των Ειδικών Νηπιαγωγείων, των Ειδικών Δημοτικών Σχολείων και των Τμημάτων Ένταξης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, καθώς και των Κέντρων Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης Ειδικών Εκπαιδευτικών Αναγκών (ΚΕ.Δ.Δ.Υ.), μετατρέπονται σε οργανικές

θέσεων των κλάδων ΠΕ61 Νηπιαγωγών ΕΑΕ και ΠΕ71 Δασκάλων ΕΑΕ, αντίστοιχα. Ομοίως μετατρέπονται οι οργανικές θέσεις του κλάδου ΠΕ70 Δασκάλων των Εργαστηρίων Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ε.Ε.Ε.Ε.Κ.) σε οργανικές θέσεις του κλάδου ΠΕ71 Δασκάλων ΕΑΕ. Οι υπηρετούντες με οργανική θέση ΠΕ60.50 και ή ΠΕ70.50 εκπαιδευτικοί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση Ειδικής Αγωγής ή σε ΕΕΕΕΚ, εξακολουθούν και υπηρετούν σε αυτές. Μετά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία, οι οργανικές τους θέσεις μετατρέπονται σε ΠΕ61 και ΠΕ71 αντίστοιχα [...]

- **Άρθρο 22 Αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ΕΑΕ, σελ 29-31:** « Για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ΕΑΕ συντάσσεται ένας πίνακας υποψηφίων εκπαιδευτικών ΕΑΕ στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στον πίνακα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ΕΑΕ προηγούνται οι εκπαιδευτικοί ΠΕ61 και ΠΕ71 κατατασσόμενοι και συγκρινόμενοι μεταξύ τους με την ημερομηνία κτήσης πτυχίου και την προϋπηρεσία. Σε περίπτωση ισοψηφίας λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός του πτυχίου. Εν συνεχεία ακολουθούν οι ΠΕ60.50 και οι ΠΕ70.50 κατατασσόμενοι με τα παρακάτω κριτήρια.[...] Ακαδημαϊκά κριτήρια: α) Ο βαθμός του πτυχίου: για πτυχία με βαθμολογική κλίμακα από ένα (1) έως δέκα (10) υπολογίζεται μια (1) μονάδα για κάθε βαθμό του πτυχίου πάνω από το βαθμό πέντε (5), καθώς και κλάσματα αυτής με αναγωγή στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο. Σε περίπτωση που η κλίμακα είναι διαφορετική, ο βαθμός υπολογίζεται με αναγωγή στην κλίμακα αυτή. β) είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος στην ΕΑΕ, έξι (6) μονάδες γ) είναι κάτοχοι τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών στην ΕΑΕ ή στη σχολική ψυχολογία, τρεις (3) μονάδες δ) είναι κάτοχοι δευτέρου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στην ΕΑΕ, διαφορετικού γνωστικού αντικείμενου από το πρώτο, δύο (2) μονάδες ε) είναι κάτοχοι δευτέρου τίτλου σπουδών στην ΕΑΕ, διαφορετικού γνωστικού αντικείμενου από το πρώτο, μιάμιση (1,5) μονάδα στ) είναι κάτοχοι τίτλου διετούς μετεκπαίδευσης στην ΕΑΕ στα

Διδασκαλεία της ημεδαπής ή ισότιμου τρεις (3) μονάδες ζ) είναι κάτοχοι πιστοποιητικού παρακολούθησης πιστοποιημένης ετήσιας επιμόρφωσης στην ΕΑΕ που υλοποιείται από Πανεπιστήμια μιάμιση (1,5) μονάδα. η) είναι κάτοχοι δευτερεύουσας ειδικότητας στην Ειδική Φυσική Αγωγή για τους πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ μία (1) μονάδα. Για να είναι μια ετήσια επιμόρφωση στην ΕΑΕ πιστοποιημένη, θα πρέπει να ισχύουν τα εξής: 1) να λειτουργεί στο πανεπιστήμιο που θα υλοποιεί την ετήσια επιμόρφωση προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών απόλυτα σχετικό με την ΕΑΕ, 2) η επιμόρφωση να περιλαμβάνει 300 ώρες θεωρητικής κατάρτισης και 120 πρακτικής άσκησης σε δομές ΕΑΕ ή ΚΕΔΔΥ, 3) τουλάχιστον το 80% των μαθημάτων του προγράμματος να είναι απόλυτα σχετικό με την ΕΑΕ, 4) τουλάχιστον το 15% των μαθημάτων του προγράμματος να καλύπτει την περιοχή των Υποστηρικτικών Τεχνολογιών Πληροφορικής στην ΕΑΕ και στο προσβάσιμο εκπαιδευτικό υλικό και 5) τουλάχιστον το 70% των μαθημάτων του προγράμματος να διδάσκονται από μέλη ΔΕΠ ή διδάκτορες που το γνωστικό αντικείμενό τους ή το διδακτορικό τους (στην περίπτωση των διδακτόρων) είναι απόλυτα σχετικό με την ΕΑΕ, ενώ το υπόλοιπο 30% των μαθημάτων να διδάσκεται από αναγνωρισμένου κύρους επιστήμονες με ειδικά προσόντα και σχετικό δημοσιευμένο έργο ή από ή ειδικούς εκπαιδευτές (π.χ. πληροφορικοί Υποστηρικτικών Τεχνολογιών ΑμεΑ, δάσκαλοι κινητικότητας για τυφλούς...). Το ΙΕΠ θα εγκρίνει ή όχι τις προτεινόμενες για πιστοποίηση ετήσιες επιμορφώσεις ελέγχοντας την κάλυψη των παραπάνω απαιτήσεων. Σεμινάρια αποδεδειγμένης ετήσιας διάρκειας τουλάχιστον τετρακοσίων (400) ωρών στην ΕΑΕ, που θα έχουν υλοποιηθεί μέχρι τις 30/08/2014, από Πανεπιστήμια ή από αναγνωρισμένους κρατικούς φορείς που εποπτεύονται από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων μοριοδοτούνται με μία (1) μονάδα. Στις περιπτώσεις που υποψήφιος είναι κάτοχος διδακτορικού και μεταπτυχιακού τίτλου στο ίδιο αντικείμενο, μοριοδοτείται μόνον ο διδακτορικός τίτλος. ii) Πραγματική εκπαιδευτική προϋπηρεσία

σε δομές ΕΑΕ και ΚΕΔΔΥΗ προϋπηρεσία για κάθε μήνα μοριοδοτείται με 0,20 μονάδες. Υπολογίζεται το σύνολο της προϋπηρεσίας σε μήνες πολλαπλασιαζόμενο επί 0,20. Προϋπηρεσία μεγαλύτερη των δεκαπέντε (15) ημερών στρογγυλοποιείται σε μήνα. Προϋπηρεσία μικρότερη των δεκαπέντε (15) ημερών δεν υπολογίζεται [...]»

Α. ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΑ ΔΙΕΘΝΗ Κ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Σε διεθνές επίπεδο επικρατεί η στροφή προς ένα συνεκπαιδευτικό- ενταξιακό μοντέλο εκπαίδευσης. Η στροφή αυτή αποτελεί απαίτηση που εκφράζεται τόσο στη διακήρυξη της Σαλαμάνκα της UNESCO (1994) όσο και στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία των Ηνωμένων Εθνών (United Nations). Ιδιαίτερα μεταξύ των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχει ισχυρή ομοφωνία ως προς την αναγκαιότητα υιοθέτησης εκπαιδευτικών πολιτικών που να προάγουν την ποιοτική εκπαίδευση όλων των μαθητών (με ή χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία) σε συνεκπαιδευτικό και όχι απλά ενταξιακό πλαίσιο (Council of the European Union, 2009, 2010). Το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας οφείλει να εναρμονιστεί με την πολιτική, όχι απλά της ένταξης, αλλά της συνεκπαίδευσης και των ίσων ευκαιριών, ενώ είναι σαφής η ευθύνη των διαμορφωτών πολιτικής για τη διαμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που θα προάγει και θα διασφαλίζει την ποιοτική εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία στα πλαίσια ενός σχολείου για όλους (European Agency for the Development of Special Needs Education, 2009) .

Ποιο είναι λοιπόν το **πραγματικό πλαίσιο** στο οποίο εντάσσονται οι αλλαγές που το καινούριο νομοσχέδιο για την ειδική εκπαίδευση εισάγει στα κριτήρια επιλογής των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής και κατά πόσο αυτές οι αλλαγές εξυπηρετούν, αλλά και συμβάλλουν στη

εναρμόνιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με τη συνεκπαιδευτική στροφή, όπως αυτή γίνεται αντιληπτή σε Διεθνές και Ευρωπαϊκό επίπεδο;

- Καταρχήν, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι μία πραγματική στροφή προς ένα ενταξιακό-συνεκπαιδευτικό μοντέλο εκπαίδευσης δεν εστιάζει απλά στις δυσκολίες των μαθητών, αλλά αναγνωρίζει τους νέους ρόλους όλων των εκπαιδευτικών και την ευθύνη των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων στην επιστημονικά και ερευνητικά τεκμηριωμένη ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση των εκπαιδευτικών (European Agency for Development in Special Needs Education, 2011). Συνεπώς, η επιλογή της δημιουργίας ενός νομοσχεδίου για την ειδική εκπαίδευση και όχι για την εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης και της πανεπιστημιακής είναι πραγματικά αξιοπερίεργη.
- Το επόμενο θέμα το οποίο πρέπει να διευκρινιστεί τι σημαίνει ειδική παιδαγωγική. Η ειδική παιδαγωγική αποτελεί συνέχεια, προέκταση της γενικής παιδαγωγικής (European Agency for development in special needs education, 2010). Ως εκ' τούτου, η εξειδικευμένη γνώση σχετικά με την ειδική παιδαγωγική δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με τη στενή έννοια, αλλά αντίθετα ως προέκταση της βασικής παιδαγωγικής γνώσης πάνω και στην οποία και κτίζεται (European Agency for development in special needs education, 2010).
- Άμεσα συνδεδεμένο με την προαναφερθείσα διευκρίνηση είναι το θέμα της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής. Στη διεθνή βιβλιογραφία, ο διαχωρισμός της αρχικής εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών σε γενική και ειδική κατεύθυνση, αντιμετωπίζεται με επιφύλαξη καθώς είναι επιστημονικά παράδοξος και δημιουργεί εμπόδια στην πρόσβαση όλων των μαθητών σε ισότιμες εκπαιδευτικές εμπειρίες (European Agency for Development in Special Needs Education, 2010). Σύμφωνα με τη διακήρυξη της Σαλαμάνκα της UNESCO (1994), η επιλογή και η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την προώθηση του συνεκπαιδευτικού μοντέλου εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, τονίζεται ότι η εξειδίκευση των εκπαιδευτικών στην

ειδική εκπαίδευση, η οποία οδηγεί σε **επιπλέον προσόντα**, θα πρέπει κανονικά **να συμπληρώνει** τη βασική εκπαίδευση και εκπαιδευτική εμπειρία των εκπαιδευτικών στο γενικό σχολείο, είτε με την μορφή **ενσωματωμένων στη βασική εκπαίδευση συμπληρωματικών σπουδών** είτε με την μορφή **συμπληρωματικών σπουδών που έπονται των βασικών**, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ο **συμπληρωματικός** της χαρακτήρας και η **κινητικότητα** σε θέσεις των εκπαιδευτικών δομών. Επιπλέον, σύμφωνα με την έκθεση της UNESCO στο International Conference on Education με θέμα «Inclusive Education: The way of the future» (UNESCO International Bureau of Education, 2009) **ξεχωριστές πορείες αρχικής εκπαίδευσης (ειδική- γενική εκπαίδευση) δεν βοηθούν, αλλά η εξειδίκευση των εκπαιδευτικών πρέπει να κτίζεται πάνω σε μία ήδη υπάρχουσα ευρεία βάση γνώσεων και να έπεται της απόκτησης δεξιοτήτων και εκπαιδευτικής εμπειρίας στο γενικό (mainstream) πλαίσιο.**

- Το νέο νομοσχέδιο ειδικής αγωγής, μέσα από την πρόταση των εκπαιδευτικών με βασικό πτυχίο στην ειδική αγωγή στους πίνακες των αναπληρωτών (και ενδεχομένως και στις υπηρεσιακές μεταβολές των μονίμων εκπαιδευτικών, καθώς δεν προσδιορίζονται σχετικά κριτήρια, αλλά με ασαφή τρόπο αναφέρεται ότι σε δομές ειδικής εκπαίδευσης τοποθετούνται α. 61, 71 και β. 60, 70) και τον σταδιακό αποκλεισμό των δασκάλων και νηπιαγωγών με συμπληρωματικές μεταπτυχιακές σπουδές σε τομείς της ειδικής αγωγής, εισάγει την **επίσημη αναγνώριση των εκπαιδευτικών ειδικής εκπαίδευσης ως ξεχωριστό κλάδο και όχι ως εξειδίκευση**. Συνεπώς, οι αλλαγές που το νομοσχέδιο εισάγει ως προς τα κριτήρια επιλογή εκπαιδευτικών, όχι μόνο είναι **επιστημονικά αβάσιμες**, αλλά **έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις προϋποθέσεις για την εξασφάλιση ισότιμων εκπαιδευτικών εμπειριών για όλους τους μαθητές**.
- Στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής στροφής προς την συνεκπαίδευση δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην **αναβάθμιση της αρχικής εκπαίδευσης όλων των εκπαιδευτικών**. Παράλληλα αντιμετωπίζονται με επιφύλαξη μορφές εκπαίδευσης των

εκπαιδευτικών που εστιάζουν σε συγκεκριμένες μόνο δεξιότητες χωρίς να διασφαλίζουν το απαραίτητο υπόβαθρο γνώσης και κατανόησης (European Agency for development in special needs education, 2010). Όσον αφορά την εκπαίδευση των ειδικών παιδαγωγών η γενικότερη τάση στην Ευρώπη είναι η **αναβάθμιση της εκπαίδευσης του ειδικού παιδαγωγού μέσα από υποχρεωτικές συμπληρωματικές σπουδές μεταπτυχιακού επιπέδου** (European Trade Union Committee for Education, 2008.) Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής ένωσης, όπως αυτά παρατίθενται στην ιστοσελίδα του European Agency for Development in Special Needs and Inclusive Education (<https://www.european-agency.org/>), στο σύνολο των Ευρωπαϊκών χωρών η εξειδίκευση των εκπαιδευτικών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση επιτυγχάνεται μέσα από **συμπληρωματικές σπουδές** για την πραγματοποίηση των οποίων, στην συντριπτική πλειοψηφία των χωρών, η **απόκτηση πρώτου πτυχίου στην εκπαίδευση αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση**. Όσον αφορά τα προγράμματα που οδηγούν σε απευθείας απόκτηση της εξειδίκευσης στην ειδική αγωγή, έχουν ενσωματωμένες τις συμπληρωματικές σπουδές, μεγαλύτερη διάρκεια φοίτησης σε σχέση με το βασικό πτυχίο στην εκπαίδευση και συχνά καταλήγουν σε πτυχίο μεταπτυχιακού επιπέδου (π.χ. Γερμανία, Φιλανδία) (Η διάρκεια φοίτησης στα Τμήματα των Πανεπιστημίων που προηγούνται στο σχέδιο νόμου, οι ΠΕ61-ΠΕ71, είναι μόνο 4 έτη).

Είναι προφανές λοιπόν, ότι η δημιουργία ανεξάρτητου κλάδου ειδικής εκπαίδευσης, η ένταξη στον οποίο καθορίζεται αποκλειστικά από **ένα πρώτο πτυχίο στην ειδική εκπαίδευση**, για την απόκτηση του οποίου **δεν απαιτήθηκαν αυξημένης διάρκειας σπουδές**, και ο κάτοχος του οποίου **δεν έχει επάρκεια προσόντων για να εργαστεί στη γενική εκπαίδευση**, ακυρώνει τις συμπληρωματικές σπουδές, απαξιώνει την συνεχιζόμενη και διαρκή εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, εμποδίζει την κινητικότητα μεταξύ ειδικής και γενικής εκπαίδευσης, υποβαθμίζει τον ρόλο του ειδικού παιδαγωγού, και εν τέλει **δεν εξυπηρετεί τις ισότιμες ευκαιρίες για όλους τους μαθητές**. Με άλλα λόγια κινείται προς μία κατεύθυνση εκ διαμέτρου αντίθετη προς τις διεθνείς συμβάσεις και

τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέλος της οποίας είναι η Ελλάδα, και το κυριότερο, από την οποία χρηματοδοτείται για την προώθηση/εφαρμογή της ενταξιακής εκπαιδευτικής πολιτικής στην χώρα (ΕΣΠΑ).

B. ΑΝΤ' ΑΥΤΩΝ ΤΙ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ :

Το πραγματικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι σχετικές με τα κριτήρια επιλογής εκπαιδευτικών ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, δεν είναι η εναρμόνιση με το συνεκπαιδευτικό μοντέλο εκπαίδευσης, όπως αυτό γίνεται αντιληπτό από Διεθνείς και Ευρωπαϊκούς φορείς. Και ο πραγματικός σκοπός που αυτά τα κριτήρια εξυπηρετούν δεν είναι η ποιοτική και ισότιμη εκπαίδευση για όλους. Οι σχετικές με τα κριτήρια επιλογής εκπαιδευτικών ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, γίνονται στα πλαίσια της παράκαμψης του Ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων. Οι σκοποί που αυτές οι ρυθμίσεις εξυπηρετούν είναι η ικανοποίηση των αιτημάτων μίας μερίδας εκπαιδευτικών, αποφοίτων συγκεκριμένων Πανεπιστημιακών Τμημάτων και η, άνευ απόδοσης και ανάληψης ευθυνών, διατήρηση του αναχρονιστικού τρόπου λειτουργίας των Πανεπιστημιακών αυτών Τμημάτων. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημανθεί ότι, από τα πανεπιστημιακά αυτά τμήματα, το Τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας δεν είναι καν παιδαγωγικό Τμήμα, ενώ το τμήμα Ειδικής Αγωγής του Βόλου μέσα από κοινό πρόγραμμα σπουδών εκπαιδεύει δασκάλους και νηπιαγωγούς σε αντίθεση με ότι ισχύει στα υπόλοιπα Παιδαγωγικά Τμήματα της Ελλάδας. Η δε παρουσία του συγκεκριμένου τμήματος στον πίνακα αναπληρωτών νηπιαγωγών ειδικής αγωγής περιορίζεται σε 26 άτομα από την ίδρυσή του έως τώρα. Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, οι εκπαιδευτικοί με αυξημένα προσόντα, αν και αποτελούν το πλέον κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά δεδομένα και την έως τώρα ισχύουσα νομοθεσία, αφού πρώτα έχουν διασυρθεί μέσα από μια συστηματική προσπάθεια απαξίωσης των μεταπτυχιακών τους και

διδασκτορικών τους τίτλων, ακόμη και από επίσημα χείλη, έρχονται αντιμέτωποι με ένα νομοσχέδιο που τείνει να καταργήσει την επί τόσα χρόνια εργασιακή προσφορά τους στον χώρο της ειδικής εκπαίδευσης. Επίσης, θίγει την επαγγελματική και επιστημονική τους ταυτότητα μέσα από **επιστημονικά και ερευνητικά αβάσιμες ρυθμίσεις**, που παραποιούν την έννοια της αξιοκρατίας και **αντιβαίνουν στις βασικές αρχές της συνεκπαίδευσης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία για ένα σχολείο για όλους**.

Έχοντας θέσει το πραγματικό λοιπόν πλαίσιο των σχετικών, με τα κριτήρια επιλογής των εκπαιδευτικών, ρυθμίσεων καλούμαστε να κάνουμε προτάσεις. Θεωρούμε ότι ένα νομοσχέδιο το οποίο αφορά την εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες/αναπηρία **θα έπρεπε να προάγει την πραγματικά ισότιμη ποιοτική εκπαίδευση όλων των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές/αναπηρία και κάτι τέτοιο βέβαια δεν εξυπηρετείται από την απαξίωση συναφών με την ειδική αγωγή μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων**. Συνεπώς, δεν αποδεχόμαστε κανένα υποβιβασμό των πτυχίων μας, της εκπαίδευσής μας και της εμπειρίας μας και απαιτούμε μία **πραγματικά ισότιμη και αξιοκρατική μεταχείριση μεταξύ πτυχιούχων βασικού τίτλου ειδικής αγωγής και πτυχιούχων γενικής αγωγής με μεταπτυχιακά στην ειδική αγωγή, η οποία δεν θα απαξιώνει κανέναν τίτλο ούτε στην γενική ούτε στην ειδική αγωγή**.

Προτείνουμε σε κάθε περίπτωση την κατά Νόμο πρόταξή μας σύμφωνα με τη διατήρηση του προϋσχύσαντος καθεστώτος σε κάθε δε περίπτωση τίποτε λιγότερο από **μία πραγματικά αξιοκρατική/ισότιμη μεταχείριση η οποία θα αναγνωρίζει ότι ο μεταπτυχιακός και ο διδακτορικός τίτλος του κατόχου βασικού παιδαγωγικού πτυχίου Νηπιαγωγού ή Δασκάλου αποτελεί συμπληρωματικό πρόσθετο και εκπαιδευτικά και εργασιακά ανώτερο τυπικό και ουσιαστικό προσόν στο βασικό του πτυχίο, προσόν, το οποίο του παρέχει εξειδίκευση**. Ο Μεταπτυχιακός τίτλος κτίζεται στο σταθερό υπόβαθρο γνώσεων του βασικού παιδαγωγικού τίτλου, ο οποίος αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση. Επομένως, μία πραγματικά ισότιμη μεταχείριση δεν μπορεί να απαξιώνει τον βασικό γενικό παιδαγωγικό τίτλο

θεωρώντας τον μη συναφή. Παρομοίως, μία πραγματικά ισότιμη μεταχείριση θα πρέπει να έχει γνώμονα το πρόσφατα επικυρωμένο από τη Βουλή των Ελλήνων Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων (<http://goo.gl/r1wAbg>) και να μην παρακάμπτει το γεγονός ότι κάθε βαθμίδα αντιστοιχεί σε αυξημένες ως προς την προηγούμενη δεξιότητες και γνώσεις. Κατά συνέπεια, μία πραγματικά ισότιμη μεταχείριση δεν εξισώνει διδακτορικές, και μεταπτυχιακές σπουδές με σεμινάρια και προπτυχιακές σπουδές. Η ισοπεδωτική αντιμετώπιση προσόντων που αντιστοιχούν σε διαφορετικές βαθμίδες ανώτατης εκπαίδευσης δεν συνιστούν ισότιμη, αλλά αναξιοκρατική μεταχείριση. Επιπλέον, δεν μπορεί να εξισώνει αυθαίρετα μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους με έτη προϋπηρεσίας (όπως προσπαθεί ο προς ψήφιση νόμος στο άρθρο 22 «[...] είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος στην ΕΑΕ, έξι (6) μονάδες γ) είναι κάτοχοι τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών στην ΕΑΕ ή στη σχολική ψυχολογία, τρεις (3) μονάδες [...] Η προϋπηρεσία για κάθε μήνα μοριοδοτείται με 0,20 μονάδες [...]»), καθώς η προϋπηρεσία από μόνη της δεν αντισταθμίζει τις γνώσεις και δεξιότητες που αποκτώνται μέσα από τις μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές ούτε εγγυάται την απόκτηση τους.

Γ. ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΛΥΣΗΣ ΠΟΥ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ: Η ΜΟΝΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΝΕΚΤΗ, ΙΣΟΤΙΜΗ ΚΑΙ

ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ

Ευθύς εξαρχής θέλουμε να επισημάνουμε ότι αντιβαίνει κάθε έννοια κοινής λογικής, αλλά και συνταγματικής νομιμότητας όπως αναλυτικά κατωτέρω αναπτύσσουμε, οι εκπαιδευτικοί του συγκεκριμένου κλάδου, οι οποίοι κατέχουμε αυξημένα τυπικά προσόντα και εξειδικευμένες επιστημονικές γνώσεις ως κάτοχοι

Μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, να μην προκρινόμαστε ή να έχουμε τουλάχιστον ισότιμη πρόσβαση σε όλο το φάσμα του γνωστικού μας αντικειμένου, αντίθετα προς τους συναδέλφους μας που εισήλθαν στη δημόσια εκπαίδευση κατέχοντας μόνο το βασικό πτυχίο των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Με την παρούσα απευθυνόμαστε προς την Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με προφανές έννομο συμφέρον (καθώς θιγόμαστε με τις κυοφορούμενες ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ιστορικά και νομοθετικά ρυθμίσεις και ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ισχυουσών διατάξεων ως προς την σειρά πρόσληψής μας ως ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ, ήτοι προκειμένου για θέσεις απασχόλησης κατ' εξοχήν ανασφαλείς και ορισμένου νομικά χρόνου θιγόμαστε άμεσα, ηθικά και υλικά, στον παρόντα χρόνο και προσωπικά βλάπτοντας θεμελιώδη Συνταγματικά και υπερνομοθετικά κατοχυρωμένα δικαιώματά μας ως καθηγητών και λειτουργών της δημόσιας εκπαίδευσης), για τους ακόλουθους νόμιμους βάσιμους και αληθείς λόγους:

Ι. Το άρθρο 2 παρ. 1 Συντάγματος, καθιερώνει ως πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας το σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου. Κάθε ανθρώπινο όν έχει λοιπόν αυτοτελή αξία, η οποία χρήζει σεβασμού από την κρατική εξουσία.

Σύμφωνα με το **άρθρο 25 του Συντάγματος**: «1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά

ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

Η αρχή της **αναλογικότητας**, απορρέουσα από την έννοια και τους θεσμούς του κράτους δικαίου, καθιερώνεται ήδη ρητώς από το Σύνταγμα (άρθρ. 25 παρ. 1) και συγκαταλέγεται, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μεταξύ των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί εις την άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνον οι **αναγκαίοι** και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως τρόπος εύρυθμης και ασφαλούς λειτουργίας της υπηρεσίας, τότε μόνον αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως **ακατάλληλο** για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Η αρχή της **ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας** σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, κατοχυρώνουν το δικαίωμα εκάστου στην ακώλυτη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του χωρίς **απρόσφορους**, αυθαίρετους ή δυσανάλογους (υπό την έννοια του υπέρμετρου που καταλήγει σε άρνηση) περιορισμούς και **διακρίσεις**. Ειδικότερα σύμφωνα με το **Άρθρο 5 του Συντάγματος**

καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Επικρατείας (πρβλ. ΣτΕ 339/1984, 2112/84 κ.ά.), με το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος κατοχυρώνεται η προσωπική και οικονομική ελευθερία ως ατομικό δικαίωμα. Ειδικότερη δε εκδήλωση αυτής της ελευθερίας αποτελεί η **επαγγελματική** ελευθερία, δηλαδή η ελευθερία επιλογής και ασκήσεως ορισμένου επαγγέλματος, ως αναγκαίου στοιχείου της προσωπικότητας του ατόμου. Στην ελευθερία αυτή μπορεί ο νόμος να επιβάλει περιορισμούς, αναφερόμενους στην άσκηση ορισμένου επαγγέλματος. Οι τασσόμενοι όμως από το νόμο **όροι** και προϋποθέσεις επιλογής και **ασκήσεως** του επαγγέλματος είναι συνταγματικώς **επιτρεπτοί**, εφόσον ορίζονται γενικώς, κατά τρόπο αντικειμενικό, και **δικαιολογούνται** από **αποχρώντες λόγους** δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση πρέπει να ευρίσκονται σε **συνάφεια** προς το **αντικείμενο** και τον **χαρακτήρα** της ρυθμιζόμενης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Εξ άλλου, εν όψει της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί πρέπει να είναι **πρόσφοροι** και **αναγκαίοι** για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτού σκοπού δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν.

Αλλά μια νομοθετική ή κανονιστική ρύθμιση, η επιλογή και θέσπιση της οποίας απόκειται βεβαίως στη διαφεύγουσα κατ' αρχήν

τον δικαστικό έλεγχο, ουσιαστική εκτίμηση του κοινού ή κανονιστικού νομοθέτη ως προς την σκοπιμότητα και την καταλληλότητά της, προσκρούει στη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας όταν είναι κατά κοινή αντίληψη προφανές ότι ο επιβαλλόμενος με αυτήν περιορισμός είναι **απρόσφορος** για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νόμο σκοπού, ή δεν είναι **αναγκαία**, ως εκ του ότι υπερακοντίζει το σκοπό τούτο, ή ευρίσκεται σε σχέση δυσαναλογίας μέσου και σκοπού.

Όμως, όσο πιο έντονος είναι ο εισαγόμενος με τη νομοθετική ρύθμιση **περιορισμός** στη σφαίρα ατομικού δικαιώματος, και ειδικότερα, προκειμένου περί της επαγγελματικής ελευθερίας, όταν αυτός αφορά, σε επιβολή εξ αντικειμένου περιορισμών στην ισότιμη πρόσβαση – άσκηση ενός επαγγέλματος σε πρόσωπα που συγκεντρώνουν τα νόμιμα προσόντα, δηλαδή τις τασσόμενες από το νόμο υποκειμενικές προϋποθέσεις για το επάγγελμα τούτο, τόσο περισσότερο επιβάλλεται από την εκτεθείσα αρχή να είναι **εμφανής** και σαφώς διαγνώσιμη η **αναγκαιότητα** ενός τέτοιου περιορισμού για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νόμο σκοπού. Αυτός ο σκοπός εξάλλου πρέπει να είναι κατά κοινή αντίληψη εξαιρετικός, ώστε να μπορεί, από απόψεως αναλογίας μέσου προς σκοπό, να δικαιολογήσει την επιβολή ενός τέτοιου περιορισμού.

Επίσης, σύμφωνα με το **άρθρο 22 του Συντάγματος** η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού.

Η αρχή της **ισότητας** την οποία καθιερώνει το άρθρο 4§1 του **Συντάγματος**, αποτελεί νομικό κανόνα, ο οποίος επιβάλλει την **ομοιόμορφη μεταχείριση** των προσώπων που τελούν όμως κάτω από τις ίδιες συνθήκες και ο οποίος δεσμεύει άπαντα τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας (ενδεικτικά ΣτΕ 2717/1988, ΣτΕ 157/1989 και Ολομ. Α.Π. 3/1997, 7/1993, 12/1992, 6/1992 κλπ).

Η παραβίαση της αρχής αυτής ελέγχεται από τα Δικαστήρια, μέσα στον κύκλο της δικαιοδοσίας των, ώστε να διασφαλίζεται η **πραγμάτωση του κράτους δικαίου** και η με **ίσους όρους ελεύθερη ανάπτυξη** της προσωπικότητας του καθενός (άρθρο 5 του Συντάγματος).

Κατά τον έλεγχο δε αυτόν που είναι έλεγχος **ορίων** και όχι των κατ' αρχήν επιλογών ή του ουσιαστικού περιεχομένου των νομικών κανόνων, γίνεται αποδεκτό ότι ο κοινός νομοθέτης μπορεί βεβαίως να ρυθμίσει με ενιαίο διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες πραγματικές ή προσωπικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματίες ή άλλες συνθήκες, οι οποίες συνδέονται με κάθε μία από τις καταστάσεις ή σχέσεις αυτές και οι οποίες περαιτέρω, στηρίζονται σε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια που τελούν σε **συνάφεια** με το αντικείμενο της κατά περίπτωση & ad hoc ρύθμισης.

Κατά την επιλογή όμως των διαφόρων τρόπων ρύθμισης, πρέπει να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την **αρχή της ισότητας** και τα οποία αποκλείουν τόσο την **προδήλως άνιση μεταχείριση**, είτε με την μορφή της εισαγωγής ενός καθαρά χαριστικού μέτρου ή ενός προνομίου που δεν συνδέεται με αξιολογικά κριτήρια, είτε με την

μορφή της επιβολής μιας αδικαιολόγητης επιβάρυνσης ή της αφαίρεσης δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται ή παρέχονται από προϋφιστάμενο ή συγχρόνως τιθέμενο γενικότερο κανόνα, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που βρίσκονται κάτω από διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα κριτήρια μεταξύ τους.

Κατά πάγια επίσης νομολογία (ΟΛΑΠ 1104/1986, 1411/1984, ΣτΕ 157/1989 κ.α.), αν με διάταξη τυπικού ή ουσιαστικού νόμου γίνει δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση υπέρ ορισμένης κατηγορίας προσώπων και εξαιρεθεί από την ειδική αυτή ρύθμιση, κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος ευμενούς μεταχείρισης, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή διάκριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Προς αποκατάσταση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, πρέπει να εφαρμοστεί και για εκείνους σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση η διάταξη που ισχύει για την κατηγορία υπέρ της οποίας θεσπίστηκε η ειδική ρύθμιση, και τούτο διότι, μόνο με τον τρόπο αυτό αίρεται η κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος - με τα οποία θεσπίζεται η διάκριση των εξουσιών - δημιουργούμενη ανισότητα.

Επιπρόσθετα, η Συνταγματική αρχή της ισότητας στις ειδικότερες εκφάνσεις αυτής επιβάλλει την ομοειδή μεταχείριση ομοειδών περιπτώσεων και την κατά το λόγο εκάστου υπαλλήλου αξιοκρατική υπηρεσιακή του εξέλιξη (αξιοκρατία στη σταδιοδρομία, βλ. ενδεικτικά

ΑΕΔ 30/1985, ΣτΕ 2786/1984, 3722/2000, 2717/2003, ΔΕΑ 480/1990).

2)

Η ίση πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες συνιστά κατά μία άποψη ειδική πλευρά της αρχής της ισότητας, ενώ κατά άλλη η ίση πρόσβαση στις δημόσιες θέσεις πηγάζει από την αρχή της σταδιοδρομίας εκάστου κατά το λόγο της προσωπικής του αξίας που συνάγεται ερμηνευτικά από τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντάγματος. Σε κάθε περίπτωση, τόσο η νομολογία όσο και η θεωρία αναγνωρίζουν παγίως αυξημένη συνταγματική ισχύ στην **αρχή της αξιοκρατίας** υπό την ειδικότερη έκφανση του **δικαιώματος σταδιοδρομίας** του υπαλλήλου με βάση κριτήρια **αντικειμενικά, πρόσφορα και συναπτόμενα προς την ικανότητα** του. Αναγνωρίζεται δηλαδή ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο ατομικό δικαίωμα και σκοπός είναι η εξυπηρέτηση όχι μόνο του ατομικού συμφέροντος του υπαλλήλου αλλά και η προάσπιση του **δημοσίου συμφέροντος** υπό την έννοια της επιλογής των **αξιότερων και καταλληλότερων** για τη **στελέχωση** των δημοσίων υπηρεσιών.

Σύμφωνα δε με το **άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** απαγορεύεται κάθε είδους διάκριση, ακόμα και στον επαγγελματικό χώρο. Μάλιστα το εν λόγω άρθρο κυρώθηκε με το ν. δ. 537/74 και σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος έχει αυξημένη τυπική ισχύ έναντι των κοινών νόμων.

Η αρχή του **κοινωνικού κράτους δικαίου** ρητώς αναγνωρισμένη από το Ελληνικό Σύνταγμα επιβάλλει την **πραγμάτωση της αξιοκρατίας** καθώς δεν προστατεύει απλώς **τυπικά** το δικαίωμα στην ισότιμη

μεταχείριση, αλλά επιβάλλει δεσμευτικά και τη δημιουργία συνθηκών που θα προάγουν την ισότητα ευκαιριών για κάθε έλληνα πολίτη.

Η αρχή της αξιοκρατίας ειδικότερα υπαγορεύει όπως η πρόσβαση σε δημόσια αξιώματα και θέσεις γίνεται με κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων για την κατάληψή τους (Σ.Ε. 624, 2840, 4062/1990, 2781/1991, 3675/1996, 5094/1996 κ.ά.).

Η αρχή της αξιοκρατίας εξειδικεύεται κατά την κρατούσα γνώμη σε τρεις διακριτές και αλληλοσυμπληρούμενες αρχές: i) την αρχή της καταλληλότητας (Eignung i.e.S.), η οποία προσδιορίζεται ως το σύνολο των προσωπικών σωματικών, ψυχικών και πνευματικών χαρακτηριστικών που διασφαλίζουν την επάρκεια του υποψηφίου για εκπλήρωση των υπηρεσιακών του υποχρεώσεων. ii) την αρχή της ικανότητας (Befähigung) η οποία εξαρτάται και προσδιορίζεται από την εκπαίδευση (πτυχία, τίτλοι σπουδών, τίτλοι γνωσσομάθειας), τις γενικότερες και εξειδικευμένες γνώσεις γύρω από το αντικείμενο της θέσης και iii) την αρχή της επίδοσης στην πράξη (fachliche Leistung) η οποία συνάπτεται κυρίως με την υπηρεσιακή εξέλιξη του υπαλλήλου και κρίνεται με βάση την καθημερινή πρακτική επίδοση του υπαλλήλου.

Κρίση και λήψη απόφασης για κατάληψη δημόσιας θέσης με βάση διάφορα κριτήρια κατ' αρχήν απαγορεύεται. Η αρχή της αξιοκρατίας ως ανωτέρω προσδιορίζεται μπορεί να υποχωρήσει μόνο για χάρη επίσης συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής ή δικαιώματος όπως ιδίως της αρχής του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Τέλος, γίνεται δεκτό ότι η θωράκιση και αποτελεσματική πραγμάτωση της αρχής της αξιοκρατίας διασφαλίζεται μόνο με την κατοχύρωση ενός αντικειμενικού και αμερόληπτου συστήματος επιλογής και ιδίως με την εκ των προτέρων γνωστοποίηση του αριθμού και της φύσης των θέσεων που πρόκειται να πληρωθούν, ώστε να αποφεύγεται η δυνατότητα κατάχρησης εξουσίας και κομματικής ή άλλης προτίμησης.

Κατ' εφαρμογή της αρχής της χρηστής Διοίκησης, τα διοικητικά όργανα πρέπει να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το περί Δικαίου αίσθημα που επικρατεί, ώστε κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές εκδοχές και να επιδιώκεται η προσαρμογή τους στις κοινωνικές συνθήκες και απαιτήσεις που επικρατούν (πρβλ. Διοικ.Εφ.Αθ. 4627/1997, ΕΔ.Κ.Α. 1998 σελ. 645). Με βάση την αρχή της χρηστής Διοίκησης δηλαδή η ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων δικαίου πρέπει να γίνεται όχι φορμαλιστικά και με τυπολατρεία, αλλά με χρηστότητα και επιείκεια, διασφαλίζοντας πάνω από όλα την πραγμάτωση της αρχής της αξιοκρατίας και της ισότητας και την ανθρώπινη διάσταση του κοινωνικού κράτους δικαίου κατ' άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος.

Η αρχή της δικαιολογημένης – προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου που κατοχυρώνεται συνταγματικά από τη συνδυασμένη ερμηνεία των άρθρων 1 παρ. 3, 4-25, 26, 87, 93, 94 και 95 Συντάγματος, συνάγεται από την αρχή του κοινωνικού Κράτους Δικαίου και υποχρεώνει τον κοινό νομοθέτη στην τήρηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει. Εξάλλου, η εν λόγω αρχή αναγνωρίζεται και από το ΔΕΚ

(R. KOVAR CLUNET, 1977), έχοντας κατ' αυτόν τον τρόπο υπερσυνταγματική ισχύ. Συνεπώς δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη και την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση των οποίων οι επιλογές υπόκεινται στο δικαστικό έλεγχο και από την άποψη της τηρήσεως αυτής (βλ. ενδεικτικά 703/1990 Π.Ε. ΣτΕ, 805/1987, 2261/1984, 247/1980). Συναφώς τα διοικητικά όργανα πρέπει ενεργούν ενιαία κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι πράξεις τους και η εν γένει συμπεριφορά τους να μην αντιφάσκουν μεταξύ τους (*non venire contra factum proprium*) πολλώ μάλλον όταν θίγονται από αυτές ατομικά δικαιώματα διοικουμένων.

Εν προκειμένω παραβιάζεται από τις προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις (αλλά και από την τυχόν απόρριψη του αιτήματός μας που οι ίδιες ενσωματώνουν και από την οποία ακριβώς συνάγεται): η αρχή της ισότιμης μεταχείρισης ομοειδών περιπτώσεων, παραβλάπτεται στον πυρήνα του το δικαίωμά μας στην αξιοκρατική υπηρεσιακή εξέλιξη, φαλκιδεύεται η επαγγελματική μας ελευθερία με την εισαγωγή ενός διακριτικού, αδικαιολόγητου εκ φύσεως, απρόσφορου, ακατάλληλου, δυσανάλογου και μη συναφούς κριτηρίου προς το σκοπό της ρύθμισης, που εν τέλει παραβλάπτει το αληθές δημόσιο συμφέρον καταστρατηγώντας την αρχή της αποδοτικότητας της δημόσιας υπηρεσίας της εκπαίδευσης και την αρχή της χρηστής διοίκησης.

Ειδικότερα:

Έκαστος/-η των εκπαιδευτικών που εκπροσωπούμε, κατέχουμε ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΑΥΞΗΜΕΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ / ΤΥΠΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ εν σχέσει με τους εκπαιδευτικούς πτυχιούχους των Παιδαγωγικών Τμημάτων της χώρας, εν τούτοις, δεν μπορούμε να έχουμε τουλάχιστον ΙΔΙΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ με τους συναδέλφους, κάτι που παραβιάζει κατάφωρα κάθε έννοια αξιοκρατίας και ισότητας (ισότιμη και μη διακριτική μεταχείριση ομοειδών περιπτώσεων).

Εξάλλου, η Διοίκηση παραβιάζει την αρχή non venire contra factum proprium και αντιφάσκει εαυτόν με τέτοιας τάξης νομοθετικές επιλογές.

Η κατάφωρη παραβίαση κάθε έννοιας χρησιμότητας, αξιοκρατίας και ισότητας που υφιστάμεθα ως ειδικότητα θα είναι ΜΟΝΑΔΙΚΗ στον χώρο της Εκπαίδευσης αφού πρακτική συνέπειά της θα είναι να «τιμωρούμεθα» γιατί σπουδάσαμε, δαπανήσαμε υπέρογκα ποσά εμείς και οι οικογένειές μας για να είμαστε κάτοχοι απόλυτα εξειδικευμένων ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ και ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΩΝ τίτλων με μαθηματικά ελεγμένη συνέπεια την εντός μικρού χρονικού διαστήματος αποστέρησή μας από το δικαίωμα απασχόλησης και τη ΒΕΒΑΙΗ ΑΝΕΡΓΙΑ μας.

Οι τασσόμενοι από τις προσβαλλόμενες όροι ασκήσεως του επαγγέλματός μας είναι συνταγματικώς ανεπίτρεπτοι, εφόσον αντικειμενικά και σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, αλλά και τα πορίσματα της οικείας επιστήμης, οι όροι αυτοί δεν δικαιολογούνται από αποχρώντες λόγους δημοσίου συμφέροντος, και ιδίως δεν ευρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο, τη φύση και τον χαρακτήρα της ρυθμιζόμενης δραστηριότητας. Εξάλλου, κανένας λόγος δημοσίου συμφέροντος δεν υφίσταται για τη διακριτική αυτή μεταχείρισή μας σήμερα. Δεν υπάρχουν δηλ. βάσιμοι, νόμιμοι και με τα διεθνή πρότυπα εκπαίδευσης και απασχόλησης λόγοι για το εξαιρετικό, δυσανάλογο και διακριτικό αυτό μέτρο που στερεί από εμάς δικαιώματα, που ΟΛΟΙ οι υπόλοιποι συνάδελφοι έχουν κι

εξασκούν με βάσει τα μειωμένα έναντι ημών προσόντα διορισμού τους.

Συμπερασματικά, κάτοχοι του ίδιου βασικού πτυχίου και επιπλέον κάτοχοι μεταπτυχιακού ή /-ων ή ακόμα και διδακτορικού τίτλου σπουδών δεν τίθενται ΟΥΤΕ ΚΑΝ επί ίσοις όροις και δεν εκκινούν σε ισότιμη βάση, παρά το ότι κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και με βάση και τα αντίστοιχα προγράμματα σπουδών, όλοι δύνανται προφανώς να εκτελέσουν επαρκέστατα τα καθήκοντά διδασκαλίας τους κατά τεκμήριο δε της Παγκόσμιας Εκπαιδευτικής Κοινότητας και των Ευρωπαϊκών και Διεθνών Προτύπων εκπαίδευσης των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Έτσι δυστυχώς φαλκιδεύεται κατάφωρα κάθε έννοια αξιοκρατίας, ισότητας, δικαιώματος στην ακώλυτη άσκηση επαγγελματικής ελευθερίας, με βάση απρόσφορα, δυσανάλογα και αδικαιολογήτως διακριτικά κριτήρια τα οποία δεν συνάπτονται προδήλως προς το αντικείμενο και το σκοπό των επίμαχων ρυθμίσεων.

Εξάλλου, αν ακολουθηθεί η προτεινόμενη εκπαιδευτική πολιτική αποκλείονται ουσιαστικά εκπαιδευτικοί όπως εμείς με αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, βλαπτομένου κατάφωρα του αληθούς δημοσίου συμφέροντος (και σε οικονομικό επίπεδο) και παραβιαζόμενης και της συνταγματικής αρχής της αποδοτικότητας των δημοσίων υπηρεσιών που κατοχυρώνεται και νομοθετικά στο άρθρο 1 του Ν. 3528/2007, (βλ. ΣτΕ 3554/1991, Τάχου – Συμεωνίδη, ΕρμΥΚ, σελ. 50, 2η έκδοση).

Όπως επεσήμανε το ΝΣΚ με τη Γνωμοδότηση 458/2011 αφορώσα τους ψυχολόγους : «Ο νομοθέτης ανέκαθεν έδωσε έμφαση

στην ειδική εκπαίδευση των ψυχολόγων που θα προσληφτούν ως εκπαιδευτικό προσωπικό στις σχολικές μονάδες». Ο Ψυχολόγος με βάση τον ειδικό νόμο για την άσκηση του επαγγέλματος του ψυχολόγου στην Ελλάδα ν. 991/79 (ΦΕΚ 278/ τ. Α'/20.12.1979) ασκεί το επάγγελμα του με βάση μόνο αρχές της επιστήμης της ψυχολογίας και η άσκηση του έργου του το πλαίσιο του εκπαιδευτικού συστήματος απαιτεί ειδικά προσόντα πέραν από τα τυπικά γενικά για την άδεια και αυτά εξαρτώνται από τη φύση του έργου του στο χώρο της εκπαίδευσης και όχι της υγείας (ΦΕΚ 573/ τ. Β'/1981). Για αυτό πάντα μέχρι σήμερα, σε θέσεις ψυχολόγων ΠΕ 23, προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας, προβλέπονται ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού που αντιστοιχούν σε ανάλογες σπουδές με βάση τα ΦΕΚ των προγραμμάτων σπουδών ψυχολογίας (παρ. 8 του άρθρου 35 του Ν. 1566/1985: «Τα ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού του κλάδου ΠΕ 23»).

Δ. ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ : ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΜΕΤΡΑ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ ΔΥΣΑΝΑΛΟΓΙΕΣ

- Στο αρχικό σχέδιο νόμου (17/04/14) στο αρ 22 που αφορά τις προσλήψεις αναπληρωτών α/μιας και β/μιας στην ειδική αγωγή στον κλάδο γυμναστών αναπληρωτών ειδικής ΠΕ11.01 προτασσόταν οι γυμναστές που είχαν βασικό πτυχίο γυμναστή (ΠΕ11) με κατεύθυνση κύριας ή δευτερεύουσας ειδικότητας στην ειδική αγωγή έναντι των γυμναστών που διέθεταν βασικό πτυχίο γυμναστή (ΠΕ11) και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ή διδακτορικό. Στο τελικό – τροποποιημένο σχέδιο νόμου για την ειδική αγωγή (δημοσιεύτηκε εσς 20/06/14) άρετε η αδικία της άνισης μεταχείρισης ανάμεσα στους γυμναστές με **βασικό τίτλο**

στην ειδική αγωγή και στους γυμναστές μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών ή διδακτορικό μέσω της μοριοδότησης όλων των προσόντων πρόσληψης και της προϋπηρεσίας, καθώς και της κατάταξης όλων (γυμναστές με βασικό τίτλο στην ΕΑΕ , γυμναστές με μεταπτυχιακά – διδακτορικά) σε κοινό πινάκα ,καταλαμβάνοντας θέση κατάταξης ανάλογης των μορίων τους.

- **ΓΙΑΤΙ** στην περίπτωση της α/βαθμιας Εκπαίδευσης δεν έγινε το αντίστοιχο αναφορικά με τους δάσκαλους ΠΕ71 και νηπιαγωγούς ΠΕ61ειδικής αγωγής με βασικό τίτλο στην ΕΑΕ και τους δάσκαλους ΠΕ70.50 και νηπιαγωγούς ΠΕ60.50 με μεταπτυχιακά – διδακτορικά στην Ειδική αγωγή ,ενώ αντιθέτως το Υπουργείο εμμένει μέχρι σήμερα στην άνιση μεταχείριση σε βάρος μας προτάσσοντας τους κατόχους βασικών τίτλων σπουδών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση έναντι των εκπαιδευτικών Δασκάλων και νηπιαγωγών (με αυξημένα προσόντα)κατόχων μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων στην ειδική αγωγή και στον απόλυτα συναφές τομέα της σχολικής ψυχολογίας; Πως είναι δυνατόν το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων να επιχειρεί τη θεσμοθέτηση της σε βάρος μας αδικίας και να συγκρίνει ανόμοιους τίτλους σπουδών- διαφορετικού επίπεδου και επιστημονικής βαρύτητας;
- Ποιος ο λόγος ύπαρξης Τμήματος δια βίου μάθησης στο Υπουργείο καθώς και ποιος ο λόγος ύπαρξης του Τμήματος Σπουδών από την στιγμή που δεν λαμβάνονται υπόψη – κατ' ακρίβεια τιμωρούνται- οι Μεταπτυχιακές Σπουδές και η εκπόνηση Διδακτορικών ;
- Ποιος ο λόγος ύπαρξης παρέδρων ειδικής αγωγής στο ΙΕΠ οι όποιοι έχουν τα εξής τυπικά προσόντα: Βασικό τίτλο σπουδών στην γενική εκπαίδευση δασκάλου – νηπιαγωγού , μεταπτυχιακό στην Ειδική αγωγή και εκπαίδευση , διδακτορικό στην ΕΑΕ.

- Ποιος ο λόγος ύπαρξης των σχολικών συμβούλων ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης από την στιγμή που ένας βασικό τίτλος ειδικής αγωγής θεωρείται ανώτερος των ακαδημαϊκών τους προσόντων (Βασικό τίτλο σπουδών στην γενική εκπαίδευση δασκάλου – νηπιαγωγού , μεταπτυχιακό στην Ειδική αγωγή και εκπαίδευση , διδακτορικό στην ΕΑΕ);
- Στην αιτιολογική έκθεση τελικού ν.σχεδίου «Ειδική Εκπαίδευση σελ 1. (δημοσιευμένο στο esos.gr 20/06/14) αναφέρεται στο τέλος της σελ 1 ...:“Το πρώτο βασικό κριτήριο επιλογής είναι τα προσόντα και οι δεξιότητες των προαναφερθέντων γιατί δεν μπορεί παρά να είναι άριστοι.” Πως εννοεί το Υπουργείο τους άριστους; Θεωρεί άριστους τους κατόχους βασικών τίτλων σπουδών ειδικής εκπαίδευσης χωρίς περαιτέρω εξειδίκευση και επιμόρφωση στην ειδική εκπαίδευση μέσω μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών; Με λιγότερα έτη σπουδών , βασιζόμενη απλά στην εργασιακή τους εμπειρία (και χωρίς καμία αξιολόγηση από τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ); Οι απαιτήσεις και οι εξελίξεις στην παιδαγωγική (ειδική και γενική) απαιτούν την εφαρμογή νέων μεθόδων και μοντέλων εκπαίδευσης που προάγονται μέσα από τις έρευνες και πιλοτικές εφαρμογές άμεσα συνδεδεμένων με μεταπτυχιακά και διδακτορικά προγράμματα. Θεωρεί άριστους τους παραπάνω εκπαιδευτικούς στους οποίους δεν επιτρέπεται η διδασκαλία στην γενική εκπαίδευση με το βασικό τίτλο σπουδών τους.
- Δεν είναι άριστος ένας δάσκαλος – νηπιαγωγός με μεταπτυχιακά – διδακτορικά στην ειδική εκπαίδευση (προερχόμενα σε μεγάλο βαθμό από Πανεπιστήμια της Ευρώπης που κατέχουν τις πρώτες θέσεις στην έρευνα σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και από ελληνικά πανεπιστήμια που το επίπεδο σπουδών τους είναι εφάμιλλο;) διδακτική εμπειρία στην κανονική και στην ειδική εκπαίδευση, όπως απαιτείται από τα σύγχρονα μοντέλα της συνεκπαίδευσης, αλλά και όπως απαιτείται και από το εδικό πλαίσιο των σχολείων ειδικής αγωγής, ώστε ο μαθητής

σύμφωνα με τις δυνατότητες του σταδιακά να αποκτήσει τις γνώσεις και τις δεξιότητες ενός τυπικά αναπτυσσόμενου μαθητή;

- **Είναι τυχαίο το γεγονός ότι για να εισαχθούν οι μόνιμοι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί στην μετεκπαίδευση απαιτείτο πέντε χρόνια διδακτικής εμπειρίας στην γενική τάξη; Στη δε εισαγωγή μεταπτυχιακών φοιτητών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση λαμβάνεται υπόψη το κριτήριο της προϋπηρεσίας στη γενική εκπαίδευση.**
- **Η βασική παιδαγωγική εκπαίδευση και κατάρτιση στο γενικό πλαίσιο (γενική τάξη) αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγματοποίηση συμπληρωματικών σπουδών εξειδίκευσης στην ειδική αγωγή. Για παράδειγμα, όπως ένας καρδιολόγος πρέπει πρώτα να έχει το πτυχίο της ιατρικής και μετά να εξειδικευτεί, έτσι και ένας ειδικός εκπαιδευτικός πρέπει πρώτα να έχει το βασικό παιδαγωγικό πτυχίο και στη συνέχεια να εξειδικευτεί. Η απευθείας ειδίκευση στην ειδική αγωγή μέσα από ένα πρώτο πτυχίο, το οποίο δεν αποκτάται μετά από σπουδές αυξημένης ως προς το βασικό παιδαγωγικό πτυχίο διάρκειας και το οποίο δεν δίνει την επάρκεια στον κάτοχό του να εργαστεί στην γενική αγωγή (όπως συμβαίνει με τους κατόχους ενός βασικού πτυχίου στην ειδική αγωγή) θα το τονίσουμε για μία ακόμη φορά ότι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα όσα προτείνονται από την διακήρυξη της Σαλαμάνκα (UNESCO (1994) The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education) και την έκθεση του συνεδρίου της UNESCO (UNESCO International Bureau of Education (2009) International Conference on Education. Inclusive Education: The Way of the Future 28th Session Geneva 25-28 November 2008), με την εξασφάλιση ισότιμων εκπαιδευτικών εμπειριών για όλους τους μαθητές σε ένα σχολείο για όλους (συνεκπαίδευση), έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις Ευρωπαϊκές συμβάσεις. Πιο απλά, η απευθείας εξειδίκευση στην ειδική αγωγή μέσα από ένα πρώτο πτυχίο, το οποίο δεν αποκτάται μετά από σπουδές αυξημένης ως**

προς το βασικό παιδαγωγικό πτυχίο διάρκειας και το οποίο δεν δίνει την επάρκεια στον κάτοχό του να εργαστεί στη γενική αγωγή δεν συναντάται σε κανένα Ευρωπαϊκό κράτος.
<https://www.european-agency.org/country-information>

- Όλα τα ανωτέρω πιστοποιούνται και από τις Εκθέσεις εξωτερικής αξιολόγησης των Παιδαγωγικών Τμημάτων Ειδικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίων Μακεδονίας και Θεσσαλίας. (χαμηλή αναφορικά με το πρόγραμμα σπουδών και δεν συναντούν τους στόχους του προγράμματος).
- Ειδικότερα: Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Η πρακτική άσκηση και η εμπειρία μέσα στην τάξη είναι περιορισμένη καθώς αφορά μόνο το 3^ο έτος για γενικά σχολεία και το 4^ο έτος για ειδικά σχολεία (εξωτ. Αξιολ. σελ. 9 δημοσιευμένο στο http://www.hqaa.gr/eks/UniThessaly_SpecialEducation_2013.pdf) Στο πρόγραμμα σπουδών θα πρέπει να εισαχθεί μία πιο συμπεριληπτική/συνεκπαιδευτική προσέγγιση (εξωτ. Αξιολ. σελ. 9). Στην έκθεση, αφού γίνεται μία σύντομη ανάλυση της φιλοσοφίας της συμπεριληπτικής/συνεκπαιδευτικής προσέγγισης, ως μία διαδικασία που δεν περιορίζεται στην απλή τοποθέτηση των παιδιών που έχουν χαρακτηριστεί ως παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο γενικό πλαίσιο, αλλά ως μία διαδικασία που ως βασικό σκοπό έχει την δημιουργία ενός σχολείου για όλους, προτείνεται ότι το πρόγραμμα σπουδών του τμήματος Ειδικής Αγωγής θα πρέπει να δώσει μεγαλύτερη προσοχή σε συγκεκριμένα θεωρητικά και φιλοσοφικά ζητήματα που αφορούν τη διαφορετικότητα και το φιλοσοφικό υπόβαθρο της ειδικής αγωγής (εξωτ. Αξιολ. σελ. 9-10). Σύμφωνα με την ίδια έκθεση τα μαθήματα παιδαγωγικής είναι περιορισμένα, ενώ ανεπαρκή είναι και τα μαθήματα θεατρικής, αισθητικής και μουσικής αγωγής και λογοτεχνίας (εξωτ. Αξιολ. σελ. 10).

- **Τμήμα κοινωνικής και εκπαιδευτικής πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.** Παρατηρείται απουσία βασικών μαθημάτων από το πρώτο έτος σπουδών που αποτελούν προϋπόθεση για την διδασκαλία εξειδικευμένων μαθημάτων (εξωτ. Αξιολ. σελ. 6 δημοσιευμένο στο http://www.hqaa.gr/eks/UniMacedonia_EducationalSocialPolicy_2013.pdf). Βασικά προβλήματα εντοπίζονται στην επιλογή των διδασκόμενων μαθημάτων καθώς και στην επάρκεια και καταλληλότητα της πρακτικής άσκησης των μελλοντικών αποφοίτων των δύο τμημάτων (εξωτ. Αξιολ. σελ. 6). Επιπλέον, όσον αφορά την καταλληλότητα των διδασκόμενων αντικειμένων, επισημαίνεται ότι η επιλογή των αντικειμένων δίνει την εντύπωση ότι γίνεται με τρόπο που να ανταποκρίνεται στα περιορισμένα ενδιαφέροντα των διδασκόντων παρά στις ανάγκες των τμημάτων (εξωτ. Αξιολ. σελ. 6).

Και εδώ τίθεται το εξής καίριο ερώτημα: Εφόσον η εξωτερική αξιολόγηση φανερώνει και αναδεικνύει τα σημαντικά ελλείμματα στο πρόγραμμα σπουδών αυτών των Πανεπιστημιακών Τμημάτων, αλλά και το κυριότερο, οι κατευθύνσεις και δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι ο εκπαιδευτικός που εργάζεται στην ειδική αγωγή θα πρέπει να έχει απαραίτητα και πτυχίο παιδαγωγικής και συμπληρωματικές σπουδές, με ποια κριτήρια οι συντάκτες του παρόντος σχεδίου Νόμου αξιολογούν ότι οι απόφοιτοι των παραπάνω Τμημάτων κρίνονται κατάλληλοι και κυρίως καλύτεροι σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς με μεταπτυχιακές σπουδές; Πως και γιατί αντιβαίνουν στις κατευθύνσεις, στις αξιολογήσεις και στις συμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οφείλουμε, ως χώρα να ενστερνιζόμαστε, ειδικά όταν για αυτήν την εκπαιδευτική πολιτική της ένταξης των μαθητών με αναπηρία/ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες λαμβάνουμε ευρωπαϊκά κονδύλια για την υλοποίησή της;

- Η επιλογή της πρόταξης των εκπαιδευτικών ΠΕ61 και ΠΕ71 με μοναδικό κριτήριο το βασικό πτυχίο στην ειδική αγωγή δεν στηρίζεται σε επιστημονικά δεδομένα. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στην αιτιολογική έκθεση του Ν 3699/2008, ο οποίος προέτασσε τους εκπαιδευτικούς με αυξημένα προσόντα, αναφέρεται ότι η πρόταξη των εκπαιδευτικών με αυξημένα προσόντα διασφαλίζει τόσο την ορθολογική διαχείριση των ανθρώπινων πόρων της ΕΑΕ όσο και την καλύτερη δυνατή εξειδίκευση και κατάρτιση των αναπληρωτών την ΕΑΕ (αιτιολογική έκθεση, σελ. 6, αρθ.22). Επιπλέον, η σύσταση των κλάδων ΠΕ61 και ΠΕ71, σύμφωνα με την ίδια έκθεση, αποτελεί ρύθμιση του πάγιου κλαδικού αιτήματος πολλών ετών όλων των αποφοίτων των ελληνικών και ξένων Πανεπιστημίων, στα οποία λειτουργούν τμήματα ΕΑΕ (αιτιολογική έκθεση, σελ.5-6, αρθ. 19) (βλέπε και κείμενο «Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ 6 ΜΑΙΟΥ 2008).
- Σε αντίθεση με το τι συμβαίνει σε όλα τα παιδαγωγικά τμήματα της Ελλάδας, η εκπαίδευση των «ειδικών δασκάλων» και «ειδικών νηπιαγωγών» γίνεται μέσα από κοινό πρόγραμμα σπουδών. Όσον αφορά την εμπειρία του συγκεκριμένου τμήματος στην εκπαίδευση των «ειδικών νηπιαγωγών», όπως αυτή αποτυπώνεται στον πίνακα αναπληρωτών νηπιαγωγών ΕΑΕ περιορίζεται σε 26 άτομα από την ίδρυσή του. Επισημαίνουμε ότι 26 άτομα δεν αποτελούν καν αντιπροσωπευτικό δείγμα για πραγματοποίηση έρευνας.
- Το δε Τμήμα εκπαιδευτικής και κοινωνικής πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας δεν είναι καν παιδαγωγικό τμήμα κάτι το οποίο επισημαίνεται και από τους εξωτερικούς αξιολογητές του.
- Τέλος αξίζει να αναφέρουμε ενδεικτικά και μόνο παραδείγματα εκπαιδευτικών μελών του Συλλόγου μας :

Ε.Κ.

- Πτυχίο Ψυχολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
- Μεταπτυχιακό Σχολικής και Εξελικτικής Ψυχολογίας (2ετες) του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
- Πτυχίο Παιδαγωγικού Τμήματος (έπειτα από κατατακτήριες εξετάσεις) από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
- Επάρκεια γραφής και ανάγνωσης για τυφλούς Braille.
- Πέντε χρόνια προϋπηρεσία στη δημόσια εκπαίδευση (τα περισσότερα-3 έτη- στην Ειδική Αγωγή)

Α.Λ.

- Πτυχίο Παιδαγωγικού τμήματος Νηπιαγωγών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης
- Μεταπτυχιακό στη σχολική ψυχολογία/Master of Education in Educational Psychology του University of Manchester. Επιβλέπον καθηγητής Prof. Peter Farrell.
- Διδακτορικό (PhD) από το University of Manchester. Το αντικείμενο της διδακτορική διατριβής αφορά την αντιμετώπιση σύνθετων προβλημάτων συμπεριφοράς και συναισθηματικών διαταραχών (emotional and behavioural difficulties). Επιβλέπον καθηγητής Prof. Peter Farrell.
- Εφτά χρόνια προϋπηρεσία στη δημόσια εκπαίδευση σε δομές ειδικής αγωγής.

Μ.Ρ.

- Πτυχίο τμήματος ψυχολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- Μεταπτυχιακό στην Ειδική Αγωγή του Τμήματος Νηπιαγωγών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- Πτυχίο του Τμήματος Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- Προϋπηρεσία ως ψυχολόγος σε ΚΕΔΔΥ
- Τρία χρόνια προϋπηρεσία ως νηπιαγωγός ειδικής αγωγής

ΟΛΟΙ εμείς οδηγούμαστε στην Ανεργία, τιμωρούμαστε γιατί προσπαθήσαμε για το παραπάνω, για μεγαλύτερη επάρκεια στον

ευαίσθητο χώρο της ειδικής αγωγής. Το παρόν σχέδιο νόμου προς ψήφιση, απαξιώνει τις σπουδές μας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, και τις κύριες και τις συμπληρωματικές, τη συνειδητή επιλογή μας να αποκτήσουμε γνώσεις ως εκπαιδευτικοί παιδιών με ειδικές ανάγκες/αναπηρία με τρόπο, που προτείνεται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο για την απόκτησή τους, μέσω δηλαδή μεταπτυχιακών προγραμμάτων, καταπατά τα εργασιακά μας δικαιώματα, τις συμβάσεις-εκπαιδευτικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ευρωπαϊκό προσοντολόγιο. Συνεπώς, αντιτιθέμαστε σθεναρά σε αυτήν την πρωτοφανή αδικία, και σε περίπτωση μη άρσης αυτής, θα είμαστε υποχρεωμένοι να ενημερώσουμε και κάθε εμπλεκόμενο στη διαχείριση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ (από τα οποία χρηματοδοτείται η εκπαιδευτική πολιτική της χώρας μας για τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες-αναπηρία), προκειμένου να επιτευχθεί μια στοιχειωδώς αξιοκρατική μεταχείριση.

ΤΟ 7μελές Δ.Σ. του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ – ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΕ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ/ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ
ΑΓΩΓΗ/ΣΧΟΛΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

anaplirotes60.50.70.50@gmail.com

Γόντικα Κατερίνα (6945740779)

Δρόσου Βαρβάρα (6973500178)

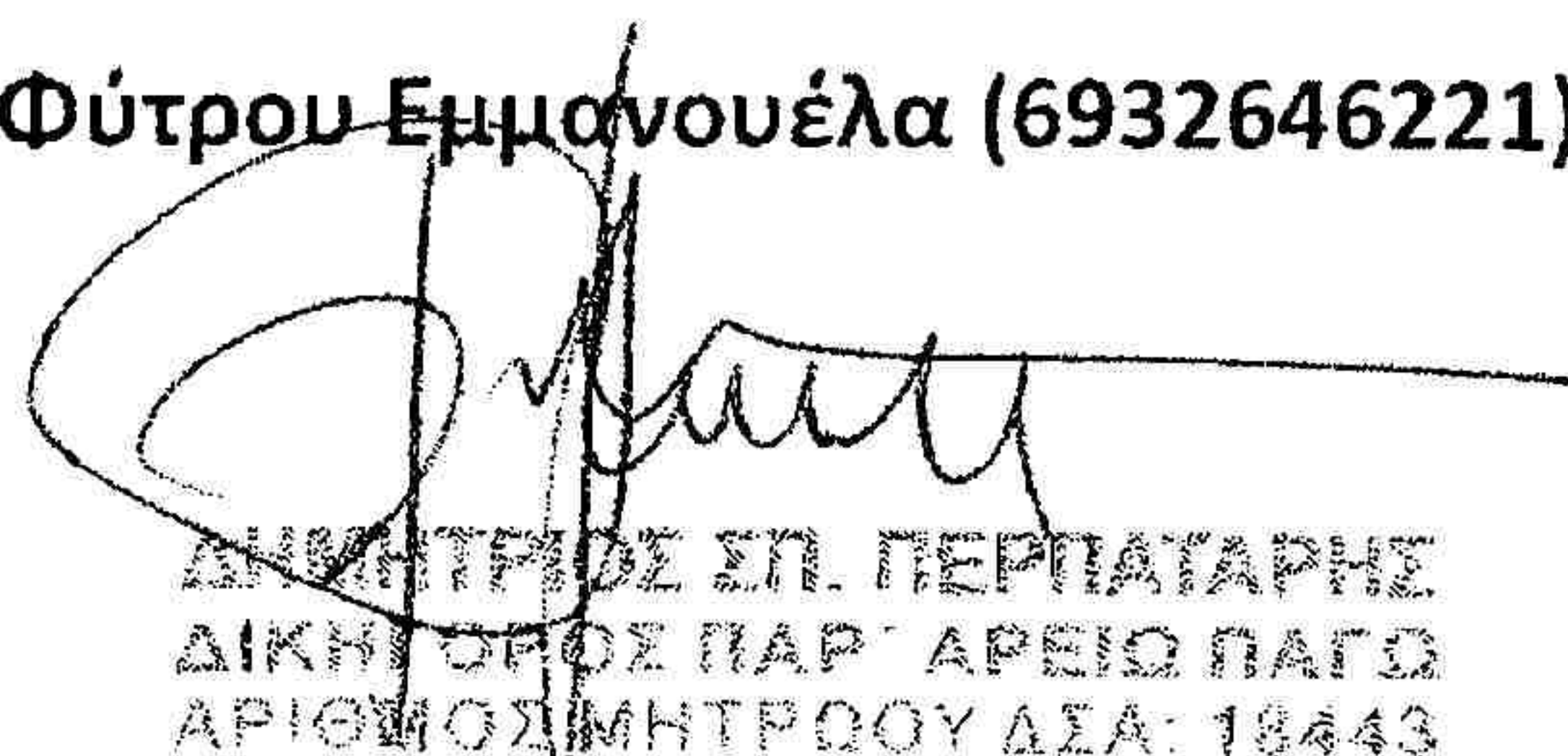
Κοκκαλιά Γεωργία (6932794329)

Κυρίτση Ελευθερία (6947891297)

Λαχανά Αλκμήνη (6934655367)

Ρόμπα Μαρία (6974461128)

Φύτρου Εμμανουέλα (6932646221)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ.Π. ΠΕΡΠΑΤΑΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΗΜΤΡΟΥ ΔΣΑ: 18443
ΣΟΛΩΝΟΣ 51 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 72
ΤΗΛ. 210 3645856 - FAX: 210 3645661
ΑΦΜ: 048956006 - ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ